

Să citim cărți care au pe copertă numai binecuvântarea unui ierarh?

De cine să ascultăm, de Hristos sau de oameni?

Despre sfânta și binecuvântata neascultare și nebinecuvântare

„Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni” (Fapte 5, 29)

Sfântul Iustin Popovici ne spune că „atunci însă, când stăpânirile devin periculoase pentru faptele bune, când stăpânirile prigonesc binele dumnezeiesc, și mai mult decât toate, binele și atotbinele acestei lumi – pe Iisus Hristos, iar prin aceasta Biserica Sa, atunci acestor stăpâniri nu se cuvine să ne supunem, nici să le ascultăm. Creștinul trebuie să se lupte cu ele, și să se lupte anume prin binecuvântatele mijloace evanghelice. Niciodată creștinul să nu îndrăznească să se supună mai degrabă oamenilor, decât lui Dumnezeu, și mai cu seamă oamenilor potrivnici Dumnezeului adevărat și Evangheliei Lui.” (Arhimandrit Iustin Popovici, Biserica și statul – Adevărul despre Biserica Sârbă în Yugoslavia comunistă, editată de Schitul Sfântul Serafim de Sarov, 1999)

Dacă ne este frică de oameni atunci să nu strigăm la arhierii atunci când spun erezii în public. Să nu scriem nimic, să stăm ascunși în cochiliile noastre asteptând moartea sufletească și trupezasca. Hristos însă ne va întreba: De ce ai tăcut? Ești responsabil prin tăcerea ta de răspândirea ecumenismului și a minciunilor sinodului din Creta. Preoții duhovnici o să îți interzică să citești cărți care nu au binecuvântarea unui ierarh în scris pe copertă. Ce binecuvântare a avut Sfântul Teodor Studitul pentru scrierile lui? Sau sfântul Maxim Mărturisitorul? Sau Sfântul Nicolae Cabasila?

Dar noi suntem atât de lipsiți de discernământ încât să nu deosebim o carte ziditoare de suflet care este în duhul ortodoxiei de o carte eretică sau înșelată? Hristos spune că „sunt călăuze oarbe, orbilor; și dacă orb pe orb va călăuzi, amândoi vor cădea în groapă.” (Matei 6,14) Dacă episcopul este orb sufletește cum te va îndruma? Sfântul Ioan Iacob spune „ia-ți Parinții și Scriptura, îndreptarul și măsura”. Când episcopii binecuvintează cărți ecumeniste și interzic cărțile ortodoxe, ca nu cumva să se trezească ortodocșii și ca nu cumva să

accepte tradarea credinței, fiind dați afara de pe tronurile arhieresti pînă cînd se vor pocăi, de către credincioși, cum să ascultăm de ei? Cum i-a primit poporul pe episcopii care au fost la Ferrara-Florența și au semnat uniația cu Roma? Nu i-au lasat să intre în cetate pînă cînd nu s-au leapadat de semnături.

Suntem fiecare dintre noi responsabili pentru Biserica de mâine! Dacă noi vom fi lași, indiferenți și fricoși și ignoranți, generația de după noi va pierde Biserica locală.

Cineva spunea: „Cum să vorbim, că imediat suntem tiaiati!” Dacă sunteți tiaiati de oameni ce predică erezia, bucurați-vă, veți lua Cunună! Dacă apostrofezi pe drept, și conștiința îți este curată, atunci poți fi anatematizat de toate Sinoadele, tu primești binecuvântare de la Dumnezeu. Să nu uităm că Sfântul Ioan Damaschin a primit două anateme din partea sinodului iconoclast. Una din anateme era: „Anatema lui Mansur(Ioan Damaschin)închinătorul lemnului(a icoanelor și a crucii)”. Din partea cărui episcop a primit Sfântul Ioan Damaschin binecuvântare ca să publice cărțile sale? Nu numai că nu a primit binecuvântare dar a fost anatematizat, interzis de așa zișii episcopi ortodocși.

Există o sfântă și binecuvântată neascultare: neascultarea de erezie. Atunci cînd episcopul te învață erezii, ești obligat să nu îl asculți! Aceasta e spre binecuvântarea ta. Chiar dacă te afurisește, bucura-te! Nu ești afurisit de Dumnezeu, ci de oameni! Mulți sfinți au fost afurisiți de Sinoade întregi, de Biserici întregi, și acele Biserici au căzut, iar sfinții au ramas!

Dacă un episcop ar aduce pe papa sau pe papistaș în biserică, sau ți-ar da ascultare să aduci pe unii ca aceștia în biserică pentru a te ruga împreună cu ei, sau îți spune că e bun sinodul din Creta, mai faci ascultare? Nu! În acest caz avem tot dreptul să protestăm, să nu participăm, să scriem și să denunțăm erezia! Aceasta înseamnă marturisire! Nu să stăm să asistăm la toate neroziile adogmatice și anticanonice! Când e vorba de erezie, creștinii ortodocși devin din oameni blînzi și pașnici- oameni luptători și războinici, pentru ca se pune în pericol moștenirea dată de Hristos!

Sfântul Ioan Hrisostom spune că „atunci cînd este în pericol credința nu ai voie să spui în sine: Cine sunt eu să ridic glasul? Eu sunt un biet cioban, olar, tapițer” Ești mădular al Bisericii lui Hristos și ai tot dreptul și obligația de a ridica glasul!